

KDYŽ JE DOMA PRÁZDNÁ SPIŽKA, NAKRMÍ TĚ DOBRÁ KNÍŽKA.

1. Našetřím si tak dvě stovky a koupím si verneovky.
2. Země není žádná krychle, Willy Fog ji objel rychle.
3. Dnes v knihovně objevil jsem Asterixe s Obelixem.
4. Nemá šanci žádný lotr, dokud je tu Harry Potter.
5. Smutný děj, co srdce svírá – tragédie od Šekspíra.
6. Ostrou bitvu svedli v lese, vlaštovka kokos neunese.
7. Jan odpustky kritizoval, do Kostnice upaloval.
8. U Alenky čaj o páté, v říši divů, co neznáte.
9. Za pokladem vede mapa z kapsy zemřelého chlapa.
10. Život kdysi býval krutý, zima a lov na mamuty.
11. Holmes a Watson borci byli, každý případ vyřešili.

1. DEN TÁBORA (2. července 2022)

Rok se sešel s rokem a je tady další oddílový tábor! Jaký asi bude? Hodinu po poledni už sedíme ve vlaku a frčíme směrem do Hoštejna.

V 15:21 skutečně vystupujeme na z loňska známém nádražičku. Od Tetřeva se dozvídáme, že letos to do tábora vezmeme jinudy, ať lépe poznáme okolí. První kroky vedly na hrad. Na kopečku nad obcí stojí malý zbyteček středověkého hradu a památník stavitelům zdejší železnice, budované ještě za císaře pána. Zaujala nás cedule se stručnou historií hradu a Hoštejnské knihovny, taky jsme si přečetli pověst o mnichovi Závišovi, který už stovky let bloudí po kraji a hledá poztrácené knihy. Pak jsme přes lesy a louky došlapali až do tábora. Přes mostek jsme už doslova běželi. Huráááá, stojí i stany, nebudeme je muset stavět jako minulý rok. Ale tyčí se tu i nějaká velká stavba, jsou tu i police s knihami. To snad ne, že by pověstná Hoštejnská knihovna? A osm mnichů k tomu! Dozvídáme se, že se pokusíme pomoci Závišovi doplnit jeho sbírku knih, aby dosáhl věčného klidu. Mniši nám také prozradili, která je naše osudová kniha, tu jsme si našli v policích a z ní se dozvěděli, do které družiny patříme.

Pak už se ubytováváme, seznamujeme se s tábořištěm, především s fungl novou jídelnou. Následovala večere a další sněm v knihovně, na kterém jsme získali trika s obrázkem mnicha a s nápisem Knihohoštejn a dozvěděli jsme se, že v průběhu nočního hlídání tábora je možno psát knihu na pokračování. Před spaním jsme si ještě zahráli několik her na louce (maso, vyvolávka, bang a fotbal) a pak už jsme zalezli do spacáků, i když se nám ještě nechtělo.

2. DEN TÁBORA (3. července 2022)

První táborové ráno. Probudily nás písničky, po nich jsme vyběhli na rozcvičku a ranní běhy. Uklidili jsme stany a zhlitli snídani.

Potom jsme se sešli v knihovně a pokusili jsme se o oživení nějaké knihy. Ústně jsme „vyslali“ knihovně pořádnou dávku písmen, a pak se děly věci: Objevil se anglický lord s nějakým novinářem, který jej zpovídal. Vyšlo najevo, že je to sir Willy Fog, který se vsadil o svou čest a celý majetek za to, že objedná zeměkouli za 80 dní. Poté vyplynulo, že pokud prožijeme na vlastní kůži nějaké dobrodružství z této knihy, kniha se zhmotní a objeví se v knihovně. Tímto způsobem budeme postupně police doplňovat o další kusy a snad vysvobodíme ducha Záviše.

Hned jsme se vydali do lesa a po dobu 80 minut jsme se na cestě kolem světa „vozili“ mezi 14 přestupními stanicemi lodí, autem, vlakem, metrem, busem, parním válcem..., na koloběžce, v létajícím talíři, v kanoi, dokonce i v kráčejícím bagru. Byla to makačka, ale pestrá. Pak jsme si dali trochu odpočinku, po něm jsme se naučili letošní táborovou písničku a přečetli si první dvě kapitoly v námi psané noční knize.

Po výborném obědě (kuře na paprice) a odpoledním klidu, který většina táborníků strávila cákáním se v potoce nebo hrami v čajovně, se všechny družiny vydaly do okolí. Tam nasbíraly smůlu, zhotovily fakule (pochodně k zapálení táboráku) a během prací vytvořily pokřik a název svého týmu. Po příchodu nám v knihovně vše představily. Názvy osmi skupinek od této chvíle zní: Závišníci, Odepsanci, Knihoklan, Bookmejkři, Žlutý tesák, Knihožrouti, Sběratelé a Knížata. Na sněmu byla také vyhlášena letošní orlí pera a také byly rozdány první knihy za úspěchy v cestě kolem světa. Nejvíce dopravních prostředků použili Závišníci a získali celých 6 svazků knížky od Julese Verna.

Večer jsme strávili s písničkami v kruhu kolem táboráku.

3. DEN TÁBORA (4. července 2022)

Budíček se kvůli táboráku ozval o půl hodiny později. Poté proběhly všechny ranní sportovní i úklidové rituály, zakončené výtečnou snídaní. Nastal čas se pokusit o oživení další knihy. Shromáždili jsme se v knihovně, ujistili jsme se, že jsou opravdu vyslovována všechna písmena abecedy a spustili jsme koncert. Po chvíli se objevili Asterix s Obelixem! Nemohli se dohodnout, jestli zvládnou 12 úkolů, jestli se zúčastní olympiády a jestli bude dostatek divočáků. My jsme jim nabídli pomoc a hned jsme se vrhli na plnění úkolů, které jim zadal sám Cézár. Každý si vždy mezi zbytkem oddílu našel soupeře a spolu si to rozdali v nejrůznějších disciplínách – v hodu oštěpem, v běhu pozpátku, v páce, v luštění hádanek, v jezení hrášku párátkem... Vítěz duelu vždy získal jednoho kance, z něj vytvořil vlaječku a tu zapíchl do kotlíku svého týmu. Nejvíce divočáků „snědli“ Závišníci. Čas do oběda jsme ještě vyplnili psaním deníků, zpestřeným zpíváním při kytáře.

Následoval odpolední (ne)klid a po něm jsme vyvolávali dalšího knižního hrdinu – povedlo se! Zjevil se sám Harry Potter se svou učitelkou McGonagallovou. A hned nás zasvětili do toho, co se v Bradavicích chystá. Blíží se proslulý Souboj kouzelníků, na který je třeba se už dopředu důkladně připravit. Začali jsme se zasvěcovat do těchto disciplín: rozdělávání ohně, poznávání rostlin, první pomoc, topografie a souhvězdí.

Pak jsme se z ešusů nadlabali výtečné žemlovky, zahráli si velký fotbalový mač, ve kterém dal rozhodující gól bratr Youry. To už se setmělo, umyli jsme se a sešli jsme se v jídelně, tam jsme vyzkoušeli a naladili svá rádia. Potom už jsme zalezli do spacáků a za poslechu prvního vysílání rádia Hoštejnské plky jsme usínali.

4. DEN TÁBORA (5. července 2022)

Po písničkách vykopávkách, které dnes pouštěla Orsi, se rozjel čtvrtý táborový den. Hned po snídani jsme se vydali do lesa sehrát tradiční bojovku Červení proti modrým. Právě když hra končila, přišel déšť. Žádná krátká přeháněčka, cedilo v kuse až do 18 hodin. V dešti nastal čas na deskové hry, na čaje v čajovně a na výrobu ručního papíru. Za arch vlastnoručně vyrobeného papíru (a pokresleného komixem nebo popsáno povídkou či básní) lze získat orlí pero. Stejně tak za mlčení (mladší 4 hod, starší 12 hod) a za sólo nocleh mimo tábor.

Mokrý byl i odpolední klid a po něm jsme se sešli v jídelně, abychom si zazpívali, naučili jsme se čtyři nové songy ze zpěvníku a u toho zkrášlovali své deníky. Po čase Mrkev našel na nástěnce vzkaz, který zněl: *Pozvánka na ples tento večer! Znalost valčíku nutná!!! Přijďte ve společenském oděvu. R.M. Co s tím? Youry odešel zjistit kontakty na taneční mistry z okolí a pak jsme jim telefonovali. Karel Samba, Zdeněk Chlopčík a ing. Petr Swing nám dali košem, ale u Luboše Šviháka už Youry uspěl. Za čtvrt hodiny byl tady, zhodnotil kvalitu parketu a hned se pustil do práce. Hodinku jsme dřeli valčík, ale potom došlo i na další taneční kousky – Zuzanu, čaču, Makarenu... Zároveň se zjevil kuchař a oslovil nás s tím, že neobyčejný ples chce neobyčejnou večeři a dostali jsme možnost si v družinách upéct své vlastní pizzy. Přímo pro tuto příležitost vyrostla vedle kuchyně pec na pizzu. Týmy hned začaly válet těsto, nanášet protlak, mozzarellu, olivy, kukuřici, žampiony, bazalku a další dobroty. A pořád se tančilo a tančilo, byla to jízda!*

Se setměním jsme se sešli společensky oděni a v tom mezi nás přišli Romeo s Julií. To oni svolali dnešní ples. Romeo zatoužil po tom, aby zjistil, kde jeho vyvolená bydlí. Pomohli jsme mu luštit náročnou logickou úlohu, běhali do tmy pro indície k ní, a zároveň museli dva členové družstva neustále tančit na parketu valčík. Nejrychleji odhalil Juliino bydliště tým Žlutý tesák. Ve spacáku jsme si ještě před půlnocí poslechli vysílání Hoštejnských plků a usnuli.

5. DEN TÁBORA (6. července 2022)

Během rozcvičky jsme sbírali dřevo do kuchyně, brzy na to se ale spustil déšť. Po snídani byla v knihovně vyhodnocena noční hra a pokusili jsme se vyvolat hrdiny další knihy. Po palbě písmenek přicválal na kokosovém koni sám král Artuš. A z druhé strany se přihřítíl nějaký Francouz. Pořád nechápal, kde se v Evropě ocitly kokosy a kolik vlaštovek že je muselo přinést. Moc si nerozuměli, lezli si na nervy, až Anglán hodil Francouzovi rukavici, ten ji přijal a tím pádem je na obzoru bitva. Hned si rozdělili všechny družiny do svých dvou vojsk a začali nás cvičit. V lukostřelbě, v šermu, jízdě na koni, běhu a dalších armádních dovednostech. Výcvikem jsme strávili celé dopoledne. Vítězové v cvičných soubojích získávali frčky (stužky) své barvy, čím víc frček, tím vyšší hodnost.

Po obědě a odpoledním klidu jsme ještě vyráběli štíty, které nás ochrání v zítřejší bitvě. Ta začne zítra po rozbřesku na zatím neznámém bojišti. Ozval se buben a na nástupu jsme se dozvěděli, že bitevní pole, na kterém se mají znesvářené strany utkat, je vzdáleno od tábora 6 krabích kilometrů (tj. 9 skutečných). Hned jsme si sbalili batohy, štíty a vyrazili. Šlapali jsme lesy, loukami, po cestách, a taky po okraji pole s hráškem! Když jsme se nasytili, pokračovali jsme dál. Na nocležiště jsme dorazili kolem deváté. Postavili jsme stany, vykopali ohniště, opekli jsme si špekáčky, zazpívali pár písniček a šli spát. Na bitvu musíme být v nejlepší formě! Ještě je třeba upřesnit, že jsme nespali pohromadě, ale Francouzi nocovali na jiné louce než Angličani. Zítra to bude hustý.

6. DEN TÁBORA (7. července 2022)

Vstávali jsme o půl osmé, Francouzi si dali rychlou vojenskou rozcvičku (vlevoó vbok!, čeléeém vzad!, k zemííí!), Angličani naopak vstávali s pověstným ledovým klidem. Pak už se ale před bitvou obě strany činily stejně: sbalili batohy a stany a sešli se u Havranova auta, které dovezlo snídani. Angláni snídali černý čaj a hemenex, Frantíci croissant zapíjeli šampaňským. Bohužel, tak to nebylo, všichni si pochutnali na paštikové pomazánce se spoustou zeleniny. A pak už jsme se odebrali na bitevní pole. Nastoupili jsme na návrší proti sobě, vrhali na sebe nevraživé pohledy a poslechli si pravidla boje. Poté jsme se odebrali do lesa a svedli bitvu. Pravidla byla složitější, proto se jimi nemá cenu zabývat. Každý získal svou úlohu: stal se obráncem věže, členem tříčlenné bojové jednotky nebo sběračem surovin. Šlo právě o suroviny, které se v boji získávaly, shromažďovaly a taktizovalo se s nimi. Bitva trvala tři „roky“, každý se hodnotil zvlášť. Po vyrovnaném průběhu vyhráli Francouzi 2:1, generálové se dohodli na příměří, podali jsme si ruce a opustili bitevní pole (spíš bitevní les).

Pěšky jsme se přesunuli do Zábřehu na Moravě, během půlhodinového rozchodu jsme se namlisali zákusků a zmrzlin a vlakem jsme se vrátili do Hoštejna. Na tábořiště jsme dorazili ve čtyři, vybalili jsme se, usušili stany, osprchovali se, a relaxovali.

Po večeři jsme se pustili do psaní a kreslení deníků, neboť zítra je půlka tábora a z toho vyplývá, že se deníky budou bodovat. Za zvuků rádia *Hoštejnské plky* jsme se zakutali do spacáků a usnuli.

7. DEN TÁBORA (8. července 2022)

Já chci žít nonstop a další hity znamenaly konec snění a válení se v posteli. Vyběhli jsme na rozcvičku na louku vedle hangáru, s čímž ale nesouhlasilo hejno zemních vos, které zaútočilo na některé táborníky.

Po snídani jsme se shromáždili v knihovně a vyslali jí naši písmenkovou energii. Zjevil se kněz, který nám vyprávěl, že církev káže vodu a pije víno, přitom bohatne prodejem odpustků, také že na něj biskup pustil psy. Jmenoval se Jan Hus. Rovnou nás poprosil o pomoc a vysvětlil nám podmínky, za kterých by měla probíhat. Prostý lid by měl pracovat (nosit dřevo z lesa, řezat ho a štípat, kopat rygol u umývárek, nosit kameny...), za to vydělávat peníze a ukládat si je v bance. Jiná možnost jak vydělat byla přepadat a okrádat tyto chudáky a své černé svědomí v kostele vykoupit ve formě odpustků. Za čas, co hra trvala, přibyla u kuchyně pěkná hromada naštipaných polínek a událo se ještě mnoho pro tábor užitečných věcí. Nejvíc peněz v bance nashromáždili Závašníci. V další části dopoledne probíhala výuka na stanovištích (topografie, první pomoc, rostliny, ohně...), tedy příprava na prestižní Turnaj kouzelníků, který nás teprve čeká.

Následovalo sladké potěšení šulánky s mákem a odpolední klid. Když byl u konce, objevila se v jídelně Alenka. Hledala králíčka Břežňáka a ten zrovna běžel kolem, tak jsme upalovali za ním. Dovedl nás ke stolu, kde se popíjel čaj z prázdných hrnků, a každou chvíli si všichni tři pijáci přesedli na jinou židli. Jak už jsme si tady na táboře zvykli, i Alenka nás poprosila o pomoc. Přesněji o nanošení vody na čaj. Ten postup byl zvláštní. Bylo třeba nabrat vodu z říčky, pětkrát se zatočit, vyhrát všechny souboje o šátek za pasem, polít vodou ty, co prohráli, a v pravou chvíli se octnout u stolu, kde se hrála hra s odhadováním počtu sirek v dlaních. A ke komu se neobrátilo štěstí zády ani v tuto chvíli, mohl svůj pohárek vody vylít do nádoby své družiny. Nejdříve ji naplnili Knihožrouti. Pak jsme ještě chvíli šperkovali své deníky a před večeří jsme se sešli na sněmu v knihovně. Bratr Youry cítil opět velké množství vyzařované energie, tak jsme spustili svůj písmenořev, bohužel marně. Neúspěch to byl jen zdánlivý, protože se sem mimo naše zraky přemístila celá námořnická krčma. To jsme poznali hned při příchodu na večeři. Mořští vlci byli všude – hluční, sebevědomí, pořád popíjeli rum a měli silácké řeči. Hluku ještě přibylo, když dorazil pirát John Silver a jeho kumpáni. Hned rozjeli nábor námořníků na pirátskou loď Hispaňola. Upsali se úplně všichni a zítra za ráno za přílivu vyrazíme pro poklad na Flyntův ostrov!

Večer si už trávil každý podle svého gusta, do spacáků nás zasunuly Hoštejské plky.

8. DEN TÁBORA (9. července 2022)

Dnes nás vzbudily pirátské songy, na rozcvičku jsme pádlovali s kormidlem a napnutou plachtou. Po snídani, vlastně při přílivu, jsme se připravili na cestu za pokladem, doladili její pravidla a vyrazili. Pokladovka obsahovala osm šifer, díky kterým jsme se postupně přibližovali k cíli. Prvních 10 minut se snažili šifram přijít na kloub pouze členové, poté se mohli zapojit i instruktoři. To se ovšem stávalo jen zřídka. Cesta necesta nás po dvanácti (u některých více) kilometrech dovedla k rybníku u obce Krasíkov. Na jeho břehu stál vysoký pahýl suchého stromu a pod ním v zemi odpočívala truhla s pokladem. Ten bylo třeba vykopat zlatou lopatkou, kterou nesla vždy družina, která se zrovna pohybovala mezi hledači na prvním místě. Ze všech nejdříve zlaté náčiní použili Sběrači a měli tak právo si z truhly odebrat nejtěžší váček se zlatem.

Do Hoštejna jsme se vrátili v 17 hodin vlakem a do večere jsme odpočívali. Po jídle jsme sehráli na louce Vlajky, mezitím se jídelna proměnila v nefalšovanou námořnickou krčmu. Tu jsme hned vzali útokem a své zlato z truhly jsme utráceli za panáky různobarevného pití, za buchty a dobrotu, které speciálně pro tuto příležitost napekli rodiče. Tančilo se a skotačilo při pravé námořnické muzice. Zábava tepala v plném proudu až do úplné tmy, pak rychlé mytí, rádio a spát.

9. DEN TÁBORA (10. července 2022)

Budíček zazněl jako obvykle v sedm, pak všechny ranní rituály a před snídaní jsme se shromáždili v knihovně. energii, vycházející z knihovny, už necítil jen bratr Youry, ale i někteří táborníci. Spustili jsme naši písmenkovou palbu a po chvilce se zjevil pračlověk, lehl si a četl z novin, co na obálce měly Věstonickou Venuši. Ve chvíli se přihnaly dvě ženské a vyčítaly mu, že se válí, místo aby lovil mamuty. A taky to, že všechny sousedky už používají ten nejnovější vynález Setonův hrnec, a my stále nic. Mužičkovi nezbylo, než požádat všechny přítomné o pomoc. Slíbili jsme mu, že ho v tom nenecháme, že mu pomůžeme mamuta ulovit a připravit jej novým moderním způsobem. Hned jsme se o to začali zajímat, Setonův hrnec je vlastně jáma, do které se nahází hromádka rozžhaveného kamení, přikryje kopřivami, pak se tam vloží kus okořeněného mamuta, opět překryje vrstvou kopřiv a nakonec zasype hlínou. Za dvě až tři hodiny se pak může podávat měkoučké podušené masíčko. No uvidíme!

Po snídani se na mostku objevil Krab a za ním človíček s bubnem. Hned jsme věděli, která bije, přijel náš starý známý Etién! Zvuk bubnů zněl táborem ještě další čtyři hodiny, než se všechny skupiny vystřídaly. A byla to jízda, nechtěli jsme ho pustit domů.

Pojedli jsme oběd a v průběhu trávení, odpoledního klidu, Donky rozdělal pořádný oheň a v něm začal žhavit kameny. O něco později už vyrážely družiny na lov. Po lese se nacházela naleziště různých potravin a koření, stačilo je najít a donést v zubech. Taky bylo možno si ulovit ženu z jiného kmene. V další fázi se obchodovalo s potravinami a s ženami. Když už měl každý kmen co potřeboval, pustil se do přípravy. Mamuta představovala dvě kuřata pro družinu, bylo třeba je ochutit a vložit do Setonova hrnce. Po dobu, co byli mamuti v zemi, jsme se opět připravovali na Souboj kouzelníků.

A pak nastala chvíle pravdy. Mamuti byli vyzdvíženi ze země. Někde se stala chyba, maso až na dvě výjimky (Sběratelé a Knížata) ještě nebylo úplně hotové a muselo se dopékat na ohni. To se dělo až do tmy a pak jsme se nasoukali do spacáků. Ale pozor! V průběhu rádiového vysílání se v jednu chvíli ozvaly nějaké podivné zvuky podobné žalmům. Že by Záviš sledoval naše počínání a chtěl s námi navázat spojení?

10. DEN TÁBORA (11. července 2022)

Desáté táborové ráno se nijak nelišilo od těch předchozích. Po snídani jsme se shromáždili v knihovně, protože jsme to včera večer díky dlouhému pečení mamutů nestihli. Vyslali jsme další dávku písmenkové energie a za chvíli se tu přichomejtli dva angličtí gentlemani, obdivovatelé Sherlocka Holmese. Chvíli o něm debatovali, pak prohlédli naši knihovnu, a když v ní nenašli žádné dílo o slavném detektivovi, usoudili, že je třeba s tím něco udělat. A hned se rozjela hra, při které jsme řešili celou řadu detektivních případů, běhali pro důkazy různých barev a kompletovali je. Dál jsme si hlídali, aby nás cestou nikdo neokradl, aby to byla seriózní zpráva a ne novinářská kachna, abychom je stihli vyřešit v časovém limitu. Sherlock to rozhodně neměl lehké. Nejvíce reputací nashromáždili, a tudíž největší detektivní talent nakonec prokázali Závišníci.

Po segedínskogulášovém obědě se relaxovalo, pak jsme se věnovali deníkům a pokoušeli se dohonit třídní pauzu v jejich psaní. Když už jsme měli hotovo, vrhli jsme se na sport. Konkrétně jsme si mohli vybrat mezi bejzbolem, lakrosem a diskgoltem. V těchto aktivitách jsme frčeli až do večere.

V podvečer jsme se tradičně sešli v knihovně, rozdali knihy za dopolední pátračku, hlídky, službu v kuchyni, sestra Pyrotechnika ze svého kouzelného kalamáře vylovila nové rozdělení instruktorů k družinám... Poté jsme se sesedli kolem ohničku a zpívali a zpívali až do chvíle, kdy nám Youry povyprávěl historku o Smolníkovi naschválníčkovi. Bylo třeba vybrat ty nejstatečnější z nás, aby se s ním vypořádali. Vyrazila dvanáctka dobrodruhů, kteří mimo naše zraky překonávali Smolníkovy nástrahy, až jej nakonec porazili a z tábora vypudili. Těch 12 byli ti, kteří byli letos na táboře poprvé a po návratu z nebezpečné cesty byli pasováni Tetřevem na táborníky Zlatých šípů. Půl hodiny před půlnocí ještě zazněly Hoštejnské plky, které svým bédováním narušil opět Záviš: „Knihy, mé knihy!“ Neznělo ale už tak žalostně jako včera.

11. DEN TÁBORA (12. července 2022)

Dnes nás čeká kouzelný den! Budily nás kouzelnické písně, na rozcvičku jsme vybíhali v potterovských brýlích, snídaně byla kouzelně chutná.

Krátce po ní vypukl dlouho očekávaný Turnaj kouzelníků. Rozdělili jsme se do čtyř skupin (mladší kluci, mladší holky, starší kluci a starší holky) a v nich mezi sebou zápolili ve znalostech a dovednostech takřka magických. Byly to tyto: zapalování ohně u školníka Filche (křesadlem), bylinkářství profesorky Pomfreyové (poznávání rostlin), bradavický místopis s Ronem (topografie), vaření lektvaru (vaření bramboračky), zdolávání pavoučí sítě (lanových překážek), obrana proti černé magii (shazování kostky s obrázky), astronomie profesorky Moonové (znalost souhvězdí), sesílání kouzelných formulí (střelba ze vzduchovky), ošetřovatelství u profesorky Pomfreyové (první pomoc), fantastická zvířata (poznávání zvířat), jasnovidectví (která z postav bude vylosována?). S přestávkou na oběd a vytrávení jsme u těchto činností setrvali až do večere.

Večer jsme se jako obvykle shromáždili v knihovně a vyhodnotili dnešní Turnaj. Nejvíce se dařilo Otíkovi, Marušce, Mikymu a Tonči, v soutěži družin to všem natřeli Bookmejkři. Když jsme do polic ukládali nově získané knížky, někteří si všimli, že tam přibyla jedna nová – Codex universus od Záviše z Hoštejna. Hned jsme vytušili, že Záviš je tady a je třeba s ním navázat kontakt. Zkusili jsme to přes kouzelný kalamář. Zadýmil a vydal tato slova: Luna, bubínek+kladívko, kosi z Budapešti, rosnička, 24-2, akčiltab, HP. Postupně jsme společnými silami rozkryli, že Luna znamená noc, bubínek ucho, kosi z Pešti slavíky z Madridu, rosnička předpověď počasí, 24-2 čas večerky, akčiltab jméno Batlička a HP Hoštejnské plky. Honem naladit rádia! Skutečně, z rádia se ozývalo: „Všechny knihy navraceny, děkuji za vaše úsilí, propátřejte knihovnu, zasloužená odměna...“. Začali jsme pročesávat regály s knihami. Někdo objevil dvojité záda skříně a v nich zasunutý vzkaz. Během okamžiku se mezi námi ocitly další tři. Na nich byla popsána čtyři místa, na kterých Záviš něco zanechal. Takže ráno vyrážíme, rozdělění na čtyři party a čtyři trasy. Balíme a jdeme spát.

12. DEN TÁBORA (13. července 2022)

Budíček pro polovinu tábora proběhl v 5:45, pak hygiena, dobalování, nafasování jídla, pití a odchod na vlak, který odjížděl směr Česká Třebová v sedm hodin. Zbylé dvě skupiny podnikly totéž, ale o hodinu a půl později. Vyrazily do Zábřehu a pak dál.

Jednotlivé skupinky čekaly tyto trasy, které procházely místy, na kterých něco ukryl opat Záváš jako poděkování za naši pomoc:

1. Šumperk – Štíty (21 km)
2. Potštejn – Letohrad (23 km)
3. Hanušovice – Štíty (27 km)
4. Mladějov – Březová nad Svitavou (30 km)

Moje dvoudenní putování probíhalo takto: _____

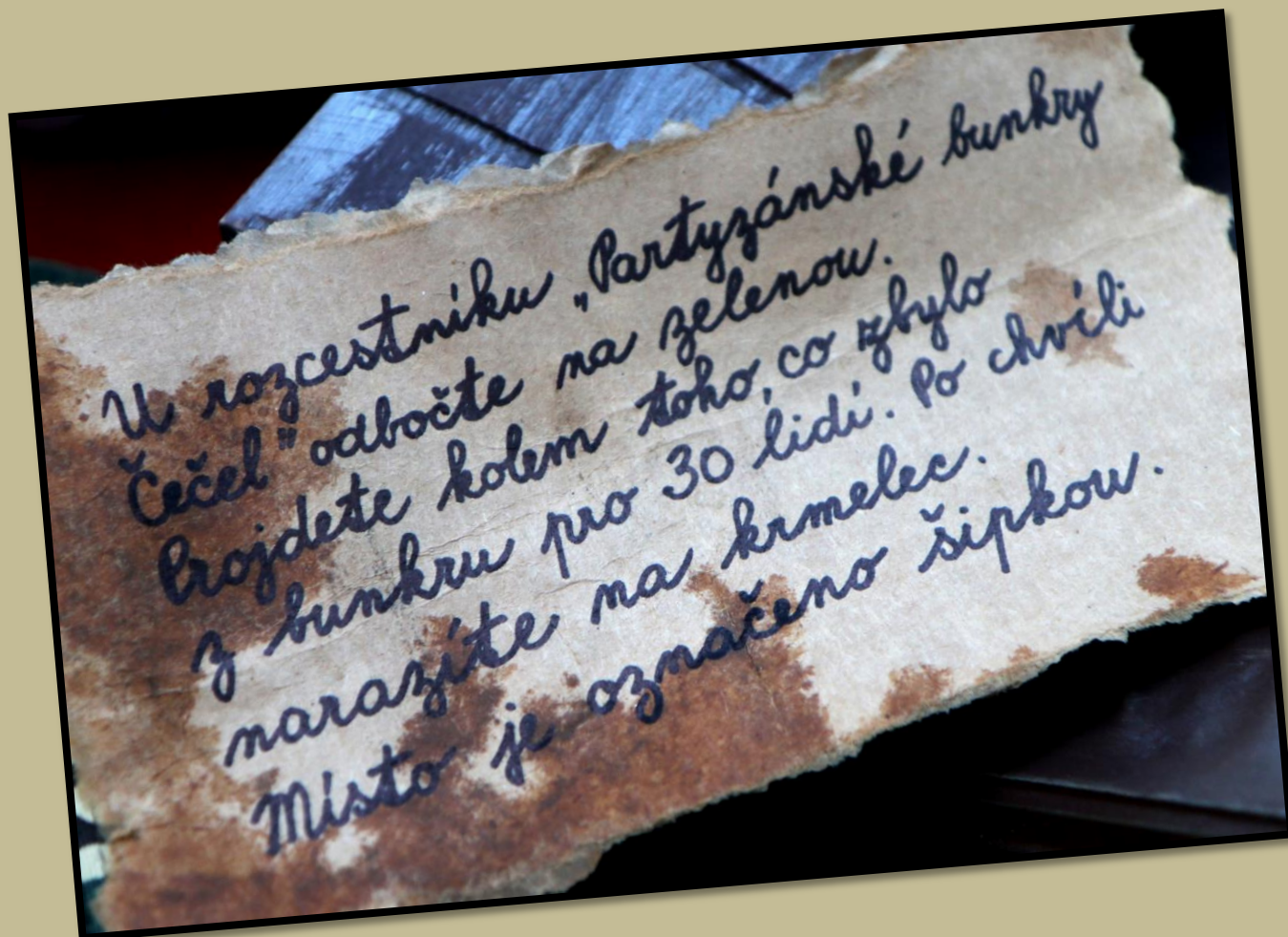

---

13. DEN TÁBORA (14. července 2022)

Po příchodu do tábora jsme se vybalili, usušili stany a igelity, vystáli frontu u sprchy a věnovali se deníkům. O půl sedmé jsme se shromáždili v knihovně. Každá ze skupin se se všemi podělila o své zážitky z výpravy a ukázala, co našla. Tak jsme získali sadu klíčů, řadu číselných zlomků, očíslované barevné destičky a uzamčenou truhličku. Po otevření truhličky jsme v ní našli UV baterku. Svítili jsme na vše, co se dalo a na knihách se skutečně rozsvěcovala neviditelná písmena. Společnými silami jsme zjistili, že barevná a číselná řada nám říká, jak máme knihy řadit za sebou, aby se na jejich hřbetech objevila zpráva, psaná neviditelným inkoustem. Trvalo to více než půl hodiny, během které se navíc spustil liják. Ale povedlo se! Záviš nám ve vzkazu děkoval a poukázal na to, že svůj poklad uložil před oltářem Hoštejnské knihovny ve vzdálenosti kristových roků. Vycházelo to přesně na stan Davida a Marka. Odnесли jsme jej stranou a pod ním skutečně vykopali truhlu, ve které měl každý svůj plecháček, písmenka a sladkou medaili. Pak jsme se dohodli, že v duchu táborové písničky „...nakrmí tě dobrá knížka“ všechny knížky sníme. V jídelně jsme do ešusů dostali rajskou a přispávali jsme si písmenka z 8 hrnců označených *Cesta kolem světa*, *Harry Potter*, *Alenka v říši divů*... Pak jsme se přesunuli do hangáru, kde jsme pojedli bramborový salát s masem, zkoukli fotky pro připomenutí minulých dnů, kuchařům byl udělen Řád zlaté vařečky a došlo na slavnostní předání poděkování jednotlivým družinám za pomoc při shánění knih. Nejvíce jich doplnili Závišníci, celých 45! Někteří pak ulehli do spacáků, jiní za doprovodu českých hitovek skotačili skoro do půlnoci.

14. DEN TÁBORA (15. července 2022)

Díky večernímu programu v hangáru jsme vstávali „až“ v osm. Do snídaně vše probíhalo jako obvykle. Po ní mladší se hráli s Peťou na hřišti napínavý turnaj v ringobalu, starší tou dobou na louce namáhali své hlavičky a hodnotili jednotlivé táborové dny v rámci debatníku s Yourym. Ostatní vedoucí a instruktoři mezitím balili, přenášeli, nakládali dodávky... Ze zemského povrchu během dne zmizela čajovna, knihovna a instruktorské stany.

Oběd opět potěšil naše chuťové buňky, odpolední klid někteří prolenošili, jiní jej strávili aktivně u řeky nebo na hřišti. Poklidná atmosféra pokračovala i nadále, sešli jsme se v jídelně a kreslili, psali a šperkovali jsme své deníky. Tím pohodový čas skončil a my jsme vyrazili do lesa sehrát bojovku *Červení proti modrým* a zároveň tam nasbírat dřevo a chrastí na táborák.

Večer jsme se skutečně sesedli okolo slavnostního ohně a zpívali a zpívali. Mezi písničkami si bral slovo Youry, postupně vyhodnotil nejlepší uklízeče stanů, nejlepší ranní běžce a autory nejvytuněnějších deníků. Třešničkou na dortu pak bylo vyhlášení desítky nejlepších táborníků. Letos se na tomto žebříčku vyšplhala nejvýše Tonča. A pak už se zase jen hrálo, zpívalo, zívalo a spalo.

15. DEN TÁBORA (16. července 2022)

Poslední táborové ráno, poslední táborový den! Co se programu týče, bylo vše jasné předem: pořádně se nasnídat, sbalit si věci do batohů a banánovek, vše naložit do auta, uklidit tábořiště, rozloučit se s kuchaři, instruktory a vedoucími, kteří to tady ještě doladí, obdržet táborovou placku, zařvat si oddílový pokřik a potom v klidu vyšumět na vlak, který odjíždí chvíli po desáté.

Cesta proběhla v klidu a pohodě, v jednu na nás ve Valmezu na vlakáči čekali rodiče a doma pořádná postel a plná vana teplé vody!

Takový byl KNIHOŠTEJN 2022, tak zase za rok!!!

